

**PROSTOWANIE** (5) *sb n*

*Oba o oraz a jasne; e z tekstu nieoznaczającego é.*

*sg N prostowani(e) (1). ◇ G prostowania (3). ◇ L prostowaniu (1).*

*Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.*

1. *Wyrównywanie; sprawianie, by coś krzywego, nierównego stało się proste; directio Cn [w tym: czego (3)] (4) : Regula, Norma qua lineae diriguntur, Sznur albo linia do prostowania á w prawą miarę czynienia czego. Mącz 351a.*

*Przen (3) : Łaská rozmiáru/ łaská prostowania/ Iełt łaská/ królu twégo pánowánia. KochPs 67.*

a) *Doprowadzanie do właściwego stanu, usuwanie błędów, korygowanie (2) : ktorzy [starego wieku ludzie] iefli iie więc w czym obłądzili/ thedy wdy łucháli nápominánia tych ludzi/ o ktorzych rozumieli/ że ie [...] ná dobrą drogę náwieść mogli: á niethelko iż ich łucháli/ ále łtháráli iie s pilnością/ áby ie przy łobie/ dla prostowania życia łwego/ y obyczáiw mieli. GórnDworz Ee6v; tedy tu Sędzia dobrze vczyni/ gdy tám gdzie w prawie czego nie dołtáie/ albo práwo ku niespráwiedliwości/ á krzywo byłoby ciągnione/ on nádłtáwi/ á krzywość one náprołtuie/ á to będzie łufzność/ to iefł práwá píłanego prostowanie GórnRozm Gv.*

2. *Kierowanie, wprowadzanie porządku, regulowanie prawne (1) :*

*Szereg: »dyrekcyjia albo prostowanie« (1): O directiiéy albo prołtowánium Séymów: o Przách y Odeprzách. SarnStat 45.*

*Synonim: rownanie.*

*Cf **PROSTOWAĆ***